

The Holy See

KATEHEZA PAPE BENEDIKTA XVI.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 11. kolovoza 2010.

Mučeništvo je veliki čin ljubavi

Draga braćo i sestre!

Danas se u liturgiji spominjemo svete Klare Asiške, utemeljiteljice klarisa, svijetlog lika o kojem ću govoriti u jednoj od narednih kateheza. No u ovome tjednu – kao što sam već spomenuo u prošlonedjeljnom Angelusu – spominjemo se također nekih svetaca mučenika, bilo iz prvih stoljeća Crkve, poput svetog Lovre, đakona, svetog Poncijana, pape i svetog Hipolita, svećenika; bilo pak iz nama blijeg razdoblja, poput svete Terezije Benedikte od kria, Edith Stein, zaštitnice Europe, i svetog Maksimilijana Marije Kolbea. Htio bih se dakle kratko zadržati na mučeništvu, obliku potpune ljubavi prema Bogu.

Na čemu se zasniva mučeništvo? Odgovor je jednostavan: na Isusovoj smrti, na njegovoj rtvi najviše ljubavi, izvršenoj na kriju da bismo mi imali ivot (usp. Iv 10, 10). Krist je trpeći sluga (usp. Iz 52, 13-15), koji je dao samoga sebe kao otkupninu za mnoge (usp. Mt 20, 28). On potiče svoje učenike, svakoga od nas, da svakoga dana uzimamo svoj kri i slijedimo ga na putu potpune ljubavi prema Bogu Ocu i ljudskom rodu: "Tko ne uzme svoga kria i ne pođe za mnom, nije mene dostojan. Tko nađe ivot svoj, izgubit će ga, a tko izgubi svoj ivot poradi mene, naći će ga" (Mt 10, 38-39). To je logika pšeničnog zrna koje umire da donese ivot (usp. Iv 12, 24). Isus je "pšenično zrno koje je došlo od Boga, boansko pšenično zrno, koje pada na zemlju, koje se daje lomiti, raspuknuti u smrti i, upravo posredstvom toga, otvara se i moe tako dati plod sveudilj po svijetu" (Benedikt XVI., Posjet luteranskoj crkvi u Rimu [14. oujka 2010.]). Mučenik slijedi Gospodina sve do kraja, slobodno prihvaćajući da umre za spas svijeta, u najvećem dokazu vjere i ljubavi (usp. LG 42).

Odakle čovjeku snaga da podnese mučeništvo? Iz dubokog i prsnog sjedinjenja s Kristom, jer mučeništvo i poziv na mučeništvo nisu plod ljudskog napora, već su odgovor na Boju inicijativu i poziv, odgovor njegove milosti, koja ljude čini kadrima prinijeti vlastitiivot iz ljubavi prema Kristu i Crkvi. Ako čitamo ivotopise mučenika ostajemo zadivljeni vedrinom i hrabrošću kojom se hvataju u koštac s mukom i smrću: Boja se snaga u punini očituje u slabosti, u siromaštvu onoga koji se uzda u Njega i polae jedino u Njega svoju nadu (usp. 2 Kor 12, 9). No vano je istaknuti da Boja milost ne zatire niti guši slobodu onoga koji prigrljuje mučeništvo, već, naprotiv, obogaćuje ga i uzvisuje: mučenik je krajnje slobodna osoba, koja u konačnom činu daruje Bogu sav svoj ivot te se u najvišem činu ljubavi, nade i ljubavi, prepušta u ruke svoga Stvoritelja i Otkupitelja; rtvuje vlastiti ivot kako bi bio pridruen potpuno Kristovoj rivi na kriju. Mučeništvo je veliki čin ljubavi u odgovoru na Boju beskrajnu ljubav.

Draga braćo i sestre, kao što sam rekao protekle srijede, mi vjerojatno nismo pozvani na mučeništvo, ali nitko od nas nije isključen iz Bojeg poziva na svetost, ivjeti u velikoj mjeri kršćanski ivot a to podrazumijeva uzeti na sebe svakodnevni kri. Svi, osobito u naše vrijeme u kojem kao da prevladavaju sebičnost i individualizam, moramo preuzeti na sebe kao prvi i temeljni zadatak rasti iz dana u dan u sve većoj ljubavi prema Bogu i braći kako bismo preobrazili ovaj naš svijet. Po zagovoru svetih i mučenika molimo od Gospodina da zapali naša srca da bismo mogli ljubiti kao što on ljubi svakog od nas.